

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 564

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
128. — Lege privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe	2-3
561. — Decret pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 223 din 16 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii	4-7
★	
Opinie separată	8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
431. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 487/2016 privind compatibilitatea electromagnetică și a Hotărârii Guvernului nr. 740/2016 privind punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio	9-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.552. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor Publice a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în sumă totală de până la 2 miliarde euro, prin lansarea unei serii noi de obligațiuni, cu maturitatea de minimum 7 ani, și redeschiderea emisiunii cu scadența în data de 3 aprilie 2049, cupon 4,625%, în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes” și desemnarea administratorilor tranzacției	15
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
13.900 — Lista partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerii membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — În temeiul art. 115 alin. (1) din Constituția României, republicată, Guvernul este abilitat ca, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu înainte de încheierea primei sesiuni ordinare a anului 2019, și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2019, să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, după cum urmează:

I. Finanțe publice și economie:

1. rectificarea bugetului de stat pe anul 2019;
2. rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2019;

3. reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare;

4. reglementarea unor măsuri în domeniul competenței de control a Ministerului Finanțelor Publice și modificarea și completarea unor acte normative;

5. modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

6. modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

7. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015, cu completările ulterioare;

8. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

9. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare;

10. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

11. consolidarea poziției de acționar al statului și unele măsuri privind administrarea participațiilor statului;

12. modificarea art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2003 privind promovarea, dezvoltarea și monitorizarea activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

13. reglementări privind conversia în acțiuni a obligațiilor fiscale ale unor operatori economici din industria de apărare care funcționează sub autoritatea Ministerului Economiei;

14. măsuri pentru diminuarea arieratelor bugetare ale unor operatori economici din industria națională de apărare;

15. reglementări privind cadrul general aplicabil băncilor naționale de dezvoltare din România.

II. Administrație publică și dezvoltare regională:

1. modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

2. modificarea și completarea unor reglementări cu privire la programe guvernamentale naționale;

3. modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, republicată;

4. aprobarea Programului multianual de finanțare a investițiilor pentru modernizarea, reabilitarea, retehnologizarea și extinderea sau înființarea sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică ale localităților;

5. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare;

6. măsuri în domeniul transportului rutier de persoane.

III. Afaceri interne:

1. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 83/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 362/2002, cu modificările și completările ulterioare;

2. modificarea anexei la Legea nr. 196/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 74/2001 privind abilitarea Ministerului de Interne de a angaja și presta servicii;

3. modificarea art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată cu modificări prin Legea nr. 28/2001, cu modificările ulterioare;

4. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Muncă și protecție socială:

— stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016 privind o rețea europeană de servicii de ocupare a forței de muncă (EURES), accesul lucrătorilor la servicii de mobilitate și integrarea mai bună a piețelor forței de muncă și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 492/2011 și (UE) nr. 1.296/2013.

V. Comunicații și societate informațională:

1. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013, cu modificările și completările ulterioare;

2. modificarea și completarea Legii nr. 362/2018 privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și sistemelor informatice, cu modificările și completările ulterioare;

3. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare;

4. modificarea și completarea Legii nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare.

VI. Sănătate:

1. modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sănătății;

2. modificarea art. 13⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2002, cu modificările și completările ulterioare.

VII. Cultură și identitate națională:

1. modificarea alin. (8) al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, republicată, cu completările ulterioare;

2. reglementarea unor măsuri în domeniul finanțării și promovării proiectelor și investițiilor în domeniul culturii;

3. modificarea și completarea unor acte normative în vederea protejării și punerii în valoare a patrimoniului cultural mobil, arheologic, cinematografic și monumentelor de for public;

4. modificarea unor acte normative în scopul asigurării bunei funcționări a instituțiilor publice de cultură, a instituțiilor de spectacole și concerte.

VIII. Agricultură și dezvoltare rurală:

1. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001, cu modificările și completările ulterioare;

2. modificarea și completarea Legii nr. 52/2015 privind aprobarea plății anuale a cotizațiilor și serviciilor lingvistice pentru organizațiile profesionale/interprofesionale neguvernamentale din sectorul agricol și agroalimentar;

3. reglementarea unor măsuri de reorganizare a administrației agricole;

4. modificarea și completarea unor acte normative din domeniul îmbunătățirilor funciare.

IX. Transporturi:

1. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare;

2. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind omologarea și certificarea produselor și materialelor de exploatare utilizate la vehiculele rutiere, precum și condițiile de introducere pe piață și de comercializare a

acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 671/2002, cu modificările și completările ulterioare;

3. modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare;

4. reglementări privind siguranța feroviară;

5. modificarea și completarea Legii nr. 202/2016 privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european;

6. modificarea și completarea unor acte normative referitoare la emiterea autorizației de construire, în domeniul mediului și în domeniul achizițiilor publice;

7. reglementări privind eficientizarea activității Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

X. Fonduri europene:

1. măsuri pentru implementarea și gestionarea fondurilor europene structurale și de investiții;

2. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2015 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, în perioada 2014—2020, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/2016, cu modificările și completările ulterioare.

XI. Apărare:

— modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2017 privind stabilirea unor măsuri în domeniul cercetării-dezvoltării-inovării și producerii de mijloace imunoprofilactice, terapeutice și antidoturi, în vederea asigurării protecției intereselor esențiale ale siguranței stării de sănătate a populației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2018, cu completările ulterioare.

XII. Prorogarea sau modificarea unor termene prevăzute în acte normative cu putere de lege

Art. 2. — În conformitate cu dispozițiile art. 115 alin. (3) din Constituția României, republicată, ordonanțele emise de Guvern în temeiul art. 1 vor fi înaintate spre aprobare Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2019. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 9 iulie 2019.
Nr. 128.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 9 iulie 2019.
Nr. 561.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 16 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, excepție ridicată de Amalia Veronica Stan în Dosarul nr. 16.153/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 187D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că, raportat strict la obiectul cauzei, și anume acordarea alocației de stat în cuantum majorat cu 100% pentru o minoră cu handicap, de la data nașterii acesteia, excepția de neconstituționalitate apare ca inadmisibilă, prin prisma legăturii cu cauza, întrucât decizia Agenției pentru Plăți și Inspecție Socială a Municipiului București privind stabilirea cuantumului alocației nu a fost contestată. Pe fondul excepției, însă, apreciază că dispozițiile de lege criticate nu sunt suficient de clare și previzibile, în sensul că nu rezultă dacă trimiterea la art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, care prevede un cuantum majorat al alocației pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 și 18 ani, se referă la o majorare a cuantumului alocației cu coeficientul de 0,4 sau dacă această majorare a fost avută în vedere atunci când s-a stabilit un cuantum diferit față de cel stabilit pentru minorul fără handicap, cu vârsta cuprinsă între 2 și 18 ani. Prin lipsa de previzibilitate a normei se creează un tratament diferențiat între copilul cu handicap cu vârsta până la 3 ani, pentru care nu există nicio trimitere la legea specială, și cel cu vârsta cuprinsă între 3 și 18 ani, având în vedere că dispozițiile art. 58 din Legea nr. 448/2006 prevedeau la data invocării excepției de neconstituționalitate că pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 și 18 ani se acordă o alocație în cuantum majorat cu 100%. Apreciază că se creează un tratament discriminatoriu între cele două categorii de copii, întemeiat exclusiv pe criteriul vârstei, deși ambele categorii se află în situații obiectiv identice. Or, acest lucru contravine înseși rațiunii pentru care legiuitorul constituant a prevăzut în art. 49 alin. (2) necesitatea adoptării unor măsuri speciale față de această categorie de copii, și anume starea de nevoie. În concluzie, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt

incompatibile cu prevederile art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și art. 49 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 16.153/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii**, excepție ridicată de Amalia Veronica Stan într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului introdus împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea de acordare a alocației de stat pentru copii în cuantum majorat cu 100% pentru o minoră încadrată în categoria persoanelor cu handicap grav începând cu data nașterii acesteia.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece încalcă art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi, cu referire la tratamentul juridic diferit instituit între minorii cu handicap care au împlinit vârsta de 3 ani și cei care au mai puțin de 3 ani. Arată că lipsa unei distincții între situațiile concrete în care s-ar putea afla copiii cu handicap anterior și ulterior vârstei de 3 ani nu justifică, din perspectiva principiului egalității, un tratament discriminatoriu. Privarea copiilor cu handicap până la vârsta de 3 ani de întreaga protecție conferită de lege exclusiv pe baza criteriului vârstei aduce atingere și dispozițiilor art. 49 din Constituție, potrivit cărora statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap. Precizează că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit, prin Decizia nr. 277 din 21 martie 2006, că, în definirea dreptului la alocațiile acordate de stat, art. 49 din Constituție nu prevede nicio altă condiție decât ca aceștia să fie copii, în cazul de față copii cu handicap. Pentru identitate de rațiune, stabilirea unui tratament discriminatoriu în cazul copiilor mai mici de trei ani conduce la aceleași efecte, și anume încălcarea art. 16 și art. 49 din Constituție.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textul de lege criticat contravenind principiului egalității, reglementat de art. 16 din Constituție, care presupune nu doar ca la situații egale să se aplice un tratament juridic egal, ci și ca la situații diferite să se aplice un tratament juridic distinct (discriminarea pozitivă). Textul de lege criticat, care consacră majorarea alocației de stat pentru copiii cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 ani și 18 ani, face aplicarea acestor principii față de situația excepțională a minorilor în discuție, care necesită protecție socială suplimentară. De asemenea, prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 61/1993, care conferă majorarea alocației pentru copilul cu handicap în intervalul 2—3 ani, sunt în aceeași optică.

Nu aceeași este situația prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a), care nu fac niciun fel de diferențiere între copiii cu vârsta de până la 2 ani în ceea ce privește cuantumul alocației de stat, cu toate că situația deosebită a acestora ar fi impus-o. Apreciază totodată că prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 61/1993 sunt neconstituționale și prin raportare la prevederile art. 49 din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Față de argumentele expuse în susținerea discriminării generate de textul legal analizat, opinează că acestea reprezintă aspecte ce țin de oportunitatea reglementării, de optica legiuitorului și nu reprezintă veritabile critici în sensul afirmat de autoare. Precizează că, tocmai în sensul respectării principiului nediscriminării, art. 1 din legea analizată stabilește că instituirea alocației de stat pentru copii este o formă de ocrotire a statului acordată tuturor copiilor, fără discriminare. Așadar, ar rezulta că puterea legiuitoare a avut în vedere reglementarea unei măsuri de protecție socială care să se aplice tuturor copiilor, fără nicio distincție, în timp ce măsurile legislative special concepute pentru copiii cu handicap fac obiectul unor reglementări speciale, cum ar fi, spre exemplu, Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap. În opinia sa, nu se poate reține nici afirmația că, prin textul legal criticat, copiii cu handicap cu vârsta de până la 3 ani sunt privați de întreaga protecție a legii, actul normativ criticat având ca obiect alocația de stat la care are dreptul orice copil, indiferent de starea de sănătate, și nu măsuri pentru protecția celor cu un anumit grad de handicap, măsuri care se regăsesc în alte acte normative.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În susținerea acestui punct de vedere arată că, în aplicarea dispozițiilor art. 49 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a reglementat prin Legea nr. 61/1993 dreptul la alocația de stat. Consacrarea dreptului copiilor la ocrotire specială, sub forma alocațiilor acordate de stat fără nicio discriminare, corespunde principiilor generale care stau la baza statului român și prevederilor privind ocrotirea copiilor cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în alte pacte și tratate la care România este parte. Menționează că existența unui handicap presupune, pentru toate persoanele care se confruntă cu aceasta, eforturi comparabile de adaptare la condițiile de trai. Or, din analiza normelor supuse controlului de constituționalitate se observă că existența unui tratament distinct aplicat copiilor cu handicap îndreptățit la alocația de stat se bazează pe criteriul vârstei, în funcție de care s-a stabilit un anumit quantum al acestei alocații, quantumul fiind majorat cu 100% pentru copiii cu handicap care au vârsta cuprinsă între 3 ani și 18 ani. Apreciază că instituirea unui tratament distinct între copiii cu handicap în funcție de vârstă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă. În cazul de față, vârsta minorului cu handicap nu poate constitui un criteriu obiectiv și rațional pentru instituirea unui tratament juridic diferențiat. Ca atare, soluția legislativă criticată creează premisele unei discriminări între persoane care, deși se găsesc în situații obiectiv identice (minori cu handicap), beneficiază de un tratament juridic diferit (acordarea alocației de stat într-un quantum diferit), ceea ce contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală. De asemenea, subliniază faptul că, în vederea realizării unei politici naționale de egalitate a șanselor

și de prevenire a unui tratament discriminatoriu, legiuitorul constituant a consacrat în art. 50 din Constituție dreptul persoanelor cu handicap de a se bucura de o protecție specială, sens în care statul are obligația de a asigura egalitatea de șanse a persoanelor cu handicap.

10. **Președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2012, care, la data ridicării excepției, aveau următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (1) lit. a) și c): „(1) *Cuantumul alocației de stat pentru copii se stabilește în raport cu indicatorul social de referință, denumit în continuare ISR, după cum urmează:*

a) *0,4 ISR pentru copiii cu vârsta de până la 2 ani (sau de până la 3 ani, în cazul copilului cu handicap); (...)*

c) *0,4 ISR pentru copiii cu vârsta cuprinsă între 3 ani și 18 ani, în cazul copilului cu handicap, conform prevederilor art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”

13. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru modificarea art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 22 februarie 2019, s-a stabilit un quantum al alocației de stat de 300 lei atât pentru copiii cu handicap cu vârsta de până la 3 ani, cât și pentru copiii cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 ani și 18 ani. În lumina celor statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va examina sub aspectul constituționalității prevederile în redactarea pe care o aveau la data ridicării excepției în fața instanței de judecată, întrucât litigiul are ca scop acordarea alocației majorate cu 100% și începând cu data nașterii până la împlinirea vârstei de 3 ani pentru un minor cu handicap, la fel ca pentru copiii cu handicap care au depășit această vârstă.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și art. 49 — *Protecția copiilor și a tinerilor*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, mai întâi, că aceasta este admisibilă prin raportare la dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, care instituie condiția legăturii cu soluționarea cauzei a prevederilor de lege supuse controlului de constituționalitate. Astfel, obiectul litigiului în cursul soluționării căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă anularea deciziei prin care Consiliul Local al Sectorului 5 București — Direcția Generală de Asistență Socială a refuzat să stabilească un quantum al

alocației majorat de la data nașterii copilului al cărui handicap a fost diagnosticat și încadrat ca atare ulterior acestui moment. Acordarea alocației în cuantum majorat a fost aprobată doar de la data formulării cererii de solicitare a reconsiderării cuantumului acesteia și stabilirii acestuia corespunzător copilului cu handicap, în condițiile în care, până la acel moment, alocația fusese plătită în cuantumul corespunzător alocațiilor acordate copiilor fără handicap. Așadar, fiind în discuție dimensionarea cuantumului alocației de stat, Curtea apreciază că este incident în cauză art. 3 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 61/1993, al cărui conținut normativ vizează tocmai această problemă, astfel că va analiza pe fond excepția de neconstituționalitate.

16. Trecând la analiza constituționalității prevederilor de lege ce formează obiectul excepției, Curtea observă că autoarea acesteia susține, în esență, că majorarea de 100% în privința alocației copiilor cu handicap trebuie acordată tuturor, indiferent de vârsta acestora, criticând pretinsa diferență de tratament juridic instituită prin prevederile de lege criticate între copiii cu handicap cu vârsta de până la 3 ani și copiii cu handicap care au depășit această vârstă, din punctul de vedere al cuantumului alocației de stat acordate.

17. În argumentarea acestor afirmații, pornește de la compararea reglementării modului de stabilire a alocației, diferențiat între cele două categorii de copii cu handicap, în funcție de vârstă. Astfel, potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 61/1993, pentru copiii cu handicap cu vârsta de până la 3 ani, cuantumul acesteia era, la momentul ridicării excepției, de 40% din indicatorul social de referință (ISR), iar pentru copiii cu handicap cu vârsta între 3 și 18 ani, art. 3 alin. (1) lit. c) din aceeași lege prevede că acesta se calculează în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, care stabilesc următoarele: „Copiii cu handicap, inclusiv copiii cu handicap de tip HIV/SIDA, beneficiază de alocație de stat în condițiile și în cuantumul prevăzut de lege, majorat cu 100%.” Curtea observă că indicatorul social de referință este definit în art. 5 pct. IX din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 6 februarie 2002, astfel: „Indicatorul social de referință al asigurărilor pentru șomaj și stimulării ocupării forței de muncă, denumit în continuare indicator social de referință, reprezintă unitatea exprimată în lei la nivelul căreia se raportează prestațiile bănești suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, acordate atât în vederea asigurării protecției persoanelor în cadrul sistemului asigurărilor pentru șomaj, cât și în vederea stimulării anumitor categorii de persoane pentru a se încadra în muncă, precum și a angajatorilor pentru a încadra în muncă persoane în căutarea unui loc de muncă.” Valoarea indicatorului social de referință este de 500 lei, potrivit art. 33¹ din aceeași lege, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 126/2008 privind modificarea și completarea unor acte normative în vederea eliminării legăturilor dintre nivelul drepturilor acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj și nivelul salariului de bază minim brut pe țară și al stabilirii măsurilor de aplicare a unor regulamente comunitare.

18. Analizând evoluția soluției legislative cuprinse în art. 3 alin. (1) lit. a)—c) din Legea nr. 61/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 28 septembrie 1993, Curtea constată că, inițial, Legea nr. 61/1993 prevedea același cuantum unic al alocației de stat pentru copiii de până la 18 ani, indiferent dacă aveau sau nu handicap. Ulterior, prin art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind

susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1008 din 14 noiembrie 2005, se stabilește, ca o măsură derogatorie, ca alocația de stat pentru copiii între 0—2, respectiv 0—3 ani (pentru cei cu handicap) să fie în cuantum de 200 lei de la 1 ianuarie 2007, iar Legea nr. 61/1993 continua să se aplice, ca normă generală, pentru ceilalți copii. După adoptarea Legii nr. 53/1992 privind protecția specială a persoanelor handicapate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 iunie 1992, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, și a Legii nr. 448/2006, se realiza astfel o necesară coroborare între, pe de o parte, Legea nr. 61/1993 sau, după caz, hotărârile Guvernului care stabileau cuantumul unic al alocației pentru toți copiii care intrau în sfera normei generale (cu titlu exemplificativ, Hotărârea Guvernului nr. 24/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 18 februarie 1997, Hotărârea Guvernului nr. 1.360/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 10 decembrie 2002, sau Hotărârea Guvernului nr. 2.392/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.270 din 29 decembrie 2004) și, pe de altă parte, art. 9 alin. (1) din Legea nr. 53/1992, art. 18 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 și art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006, majorările prevăzute de aceste din urmă acte normative nefiind așadar incluse în cuantumul unic anterferit. De abia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 30 decembrie 2011, art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 este abrogat și conținutul său normativ este introdus în art. 3 alin. (1) din Legea nr. 61/1993. Din această evoluție legislativă au rezultat cele două cuantumuri, pe de o parte, pentru copiii între 0—2 și 0—3 ani, după caz, și, pe de altă parte, pentru cei între 2—18 și 3—18, după caz.

19. La intrarea în vigoare a art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cuantumul alocației de stat pentru copiii între 0—2, respectiv 0—3 ani, după caz, fiind stabilit la 200 lei, a devenit de 8, respectiv de 4 ori mai mare (pentru copii cu/fără handicap) față de cuantumul alocației de stat pentru copiii între 2—18 și 3—18, care la 1 ianuarie 2007 era de 25 lei, respectiv 50 lei, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 54/2007 privind indexarea cuantumului lunar al alocației de stat pentru copii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 26 ianuarie 2007. Mai mult, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 a ținut seama în stabilirea alocației de stat pentru copilul între 0—2 și 0—3 ani de necesitatea susținerii familiei pentru creșterea copilului, aplicându-se ca o normă derogatorie de la prevederea generală cuprinsă în art. 3 din Legea nr. 61/1993 și art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006. Odată cu includerea normei speciale în corpul legii generale aceasta nu și-a pierdut specificitatea, astfel că, în continuare, art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 se raportează numai la alocația de stat comună/generală, respectiv cea prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 61/1993. De altfel, legiuitorul a fost consecvent și, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011, prin Legea nr. 125/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 2 iunie 2015, și prin Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 9/2019, s-a raportat numai la aceasta din urmă, majorând-o cu 100%.

20. În acest context legislativ, autorul excepției de neconstituționalitate invocă aplicarea art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 în raport cu art. 3 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 61/1993 din perspectiva unei egalități formale în sensul că și pentru alocația de stat a copilului cu handicap cu vârsta între 0—3 ani trebuie aplicată o majorare cu 100%, precum în situația copilului cu handicap cu vârsta între 3—18 ani. Or, astfel cum s-a arătat, cuantumul alocației copilului cu handicap cu vârsta între 0—3 ani, încă de la momentul la care a fost introdusă, a fost și este un cuantum special față de alocația de stat comună/generală. Astfel, începând cu 1 ianuarie 2007, data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, semnificația art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 este aceea de a menține în plată pentru copiii cu handicap un cuantum al alocației cât mai apropiat de cel special existent în plată. Astfel, Curtea constată că, în cauză, nu este aplicabilă egalitatea formală, respectiv aplicarea art. 58 alin. (1) pentru toți copiii cu handicap, ci, având în vedere evoluția legislativă anterioară, Curtea urmează a se raporta la necesitatea aplicării exigențelor egalității materiale, în considerarea căroră legiuitorul este în drept să reglementeze/folosească mijloace diferite pentru a atinge, prin prisma finalității acțiunii sale, o egalizare a situației celor două categorii de copii cu handicap, în ceea ce privește cuantumul alocațiilor lor, ținând seama de situația specifică în care aceștia se află [cu privire la conceptul de egalitate materială, a se vedea Decizia nr. 799 din 18 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 19 noiembrie 2015, paragraful 68]

21. În consecință, aplicarea majorării de 100% asupra alocației de stat generale, nu și asupra celei speciale, are drept rezultat menținerea în plată a unui cuantum al alocației de stat egal sau apropiat față de alocația de stat în cuantum special.

22. Curtea constată că, întrucât nu trebuie realizată o analiză a egalității sub aspect formal între persoanele cu handicap, discriminarea/nediscriminarea nu trebuie privită în sensul că

acei copii cu handicap a căror vârstă este mai mică de 3 ani nu ar beneficia de majorare, ci din perspectiva unei egalități materiale, în virtutea căreia toți copiii cu handicap trebuie să beneficieze de un cuantum al alocației egal/similar indiferent de vârstă, spre deosebire de cei fără handicap.

23. Curtea accentuează că inclusiv din evoluția reglementării, așa cum a fost mai sus prezentată, se observă că intenția legiuitorului a fost menținerea în plată a aceluiași cuantum al alocației pe toată durata copilăriei, până la împlinirea vârstei de 18 ani.

24. Față de critica referitoare la pretinsa nesocotire a dispozițiilor art. 49 alin. (2) teza întâi din Constituție, potrivit căroră „*Statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap*”, Curtea constată că textul constituțional citat instituie obligația statului de a acorda alocații, consacrand la nivelul Legii fundamentale o formă de ocrotire, fără să impună însă fixarea acesteia la același nivel pentru toți copiii, în mod nediferențiat. Prin maniera generică de redactare a textului menționat, legiuitorul constituant a permis ajustarea corespunzătoare a cuantumului alocației, realizată chiar prin intermediul legii din care fac parte prevederile criticate în cauza de față, în funcție de situația particulară în care se află destinatarul acesteia, respectiv împrejurarea că aceștia sunt sau nu afectați de un handicap.

25. Autoarea excepției face referire și la Decizia nr. 277 din 21 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 18 aprilie 2006, prin care Curtea Constituțională a reținut că, în definirea dreptului la alocațiile acordate de stat, art. 49 din Constituție nu prevede nicio altă condiție în afara celeia ca titularii acestuia să fie copii. Ipoteza avută în vedere în acel caz viza privarea totală a unei categorii de copii de beneficiul alocației, și anume a celor care urmau cursurile unei instituții din sistemul de învățământ privat. Or, în speța de față nu se pune în discuție însăși acordarea alocației, ci cuantumul acesteia. Ca atare, nici din această perspectivă nu sunt întemeiate criticile formulate.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Amalia Veronica Stan în Dosarul nr. 16.153/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția pronunțată prin Decizia nr. 223 din 16 aprilie 2019, considerăm că ar fi trebuit admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru modificarea art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 22 februarie 2019.

Autorul a ridicat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 61/1993. În realitate, excepția privește art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 61/1993, criticat ca aducând atingere art. 16 și art. 49 din Constituție, prin comparație cu dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 61/1993.

Art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 61/1993 în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2019 avea următorul cuprins: „*Cuantumul alocației de stat pentru copii se stabilește în raport cu indicatorul social de referință, denumit în continuare ISR, după cum urmează: a) 0,4 ISR pentru copiii cu vârsta de până la 2 ani (sau de până la 3 ani, în cazul copilului cu handicap).*”

Articolul la care se raportează autorul pentru a motiva discriminarea este art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 61/1993, având următorul cuprins: „*Cuantumul alocației de stat pentru copii se stabilește în raport cu indicatorul social de referință, denumit în continuare ISR, după cum urmează: [...] c) 0,4 ISR pentru copiii cu vârsta cuprinsă între 3 ani și 18 ani, în cazul copilului cu handicap, conform prevederilor art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”

Art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 la care face trimitere art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 61/1993, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2019, avea următorul cuprins: „*Copiii cu handicap, inclusiv copiii cu handicap de tip HIV/SIDA, beneficiază de alocație de stat în condițiile și în cuantumul prevăzut de lege, majorat cu 100%.*”

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 16 din Legea fundamentală, se observă că prin textul de lege criticat se instituie o plată diferențiată a alocației pentru copiii cu handicap ce au vârsta de până la trei ani. Aceștia beneficiază doar de alocația de stat standard pentru copii. După vârsta de trei ani și până la împlinirea vârstei de 18 ani, cuantumul alocației pentru copiii cu handicap se majorează cu 100%. Astfel, prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 61/1993 instituie o discriminare pe criterii de vârstă între copiii cu handicap, în condițiile în care, potrivit art. 1 din Legea nr. 61/1993, alocația de stat pentru copii reprezintă o formă de ocrotire a statului acordată tuturor copiilor, **fără discriminare.**

Cu privire la principiul egalității, în jurisprudența sa, Curtea a reținut, prin Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul

principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Încălcarea principiului egalității apare atunci când se aplică un tratament juridic diferențiat unor situații de fapt asemănătoare, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă [...].

Aplicând cele reținute la cauza de față, situația în care se află copiii cu handicap este identică, iar tratamentul diferențiat sub aspectul alocației acordate nu poate avea o motivare obiectivă și rezonabilă.

Apreciem că nu se poate face o comparație între nevoile copiilor cu handicap până la vârsta de trei ani cu acelea ale copiilor a căror vârstă este mare de trei ani, ajungându-se la concluzia că alocația se dublează datorită creșterii acestor nevoi. Spre exemplu, în cazul unui copil cu handicap grav, în prima perioadă a creșterii ar putea fi nevoie de intervenții chirurgicale care presupun și o recuperare corespunzătoare, astfel încât apreciem că nevoile unui copil cu handicap sunt necuantificabile și necomparabile după criteriul vârstei, ci țin exclusiv de evoluția individuală a fiecăruia, iar forma de ocrotire acordată de stat, așa cum este definită alocația, trebuie să aibă același quantum pentru fiecare copil indiferent de vârstă.

Nu poate fi primită, de principiu, teoria creșterii indemnizației motivate de inserția socială, deoarece pentru cazul copiilor fără handicap care au trecut de vârsta de 2 ani alocația acordată de legiuitor scade. Practic, dacă această teorie ar fi fost împărtășită de legiuitor ar fi trebuit ca și în cazul copiilor fără handicap alocația să se dubleze.

De altfel, legiuitorul însuși a revenit asupra opțiunii sale inițiale, stabilind aceeași alocație pentru copiii cu handicap, indiferent de vârstă, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2019, antereferită.

Nu în ultimul rând trebuie avute în vedere și prevederile actelor internaționale la care România este parte, cum ar fi, spre exemplu, Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, ratificată prin Legea nr. 18/1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 iunie 2001, care, deși în art. 2 alin. (1) nu reglementează cu privire la vârstă ca un criteriu de nediscriminare, totuși, în art. 23 statuează cu privire la obligația statelor de a asigura o viață împlinită și decentă pentru copiii cu handicap, recunoscând dreptul acestora de a beneficia de îngrijiri speciale, încurajând și asigurând, în măsura resurselor disponibile, la cerere, un ajutor adaptat situației copilului și situației părinților sau a celor cărora le este încredințat. Recunoscând nevoile speciale ale copiilor, ajutorul acordat va fi gratuit și destinat asigurării accesului efectiv al copiilor cu handicap la educație, formare profesională, servicii medicale, recuperare, pregătire în vederea ocupării unui loc de muncă, activități recreative, de o manieră care să asigure deplina integrare socială și dezvoltare individuală a copiilor, inclusiv dezvoltarea lor culturală și spirituală.

Pentru aceste motive, apreciem că excepția de neconstituționalitate ar fi trebuit admisă, prin raportare la dispozițiile art. 16 din Constituție, și ar fi trebuit constatat că art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru modificarea art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, este neconstituțional.

Judecător,

conf. univ. dr. **Simona-Maya Teodoroiu**

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 487/2016
privind compatibilitatea electromagnetică și a Hotărârii Guvernului nr. 740/2016
privind punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 487/2016 privind compatibilitatea electromagnetică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 26 iulie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) următoarelor echipamente aeronautice, în cazul în care aceste echipamente intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2018/1.139 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2018 privind normele comune în domeniul aviației civile și de înființare a Agenției Uniunii Europene pentru Siguranța Aviației, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2.111/2005, (CE) nr. 1.008/2008, (UE) nr. 996/2010, (UE) nr. 376/2014 și a Directivelor 2014/30/UE și 2014/53/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 552/2004 și (CE) nr. 216/2008 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CEE) nr. 3.922/91 al Consiliului și sunt destinate exclusiv utilizării în zbor:

- (i) aeronave, altele decât aeronavele fără pilot la bord, precum și motoarele, elicele, piesele și echipamentele neinstalate ale acestora;
- (ii) aeronave fără pilot la bord, precum și motoarele, elicele, piesele și echipamentele neinstalate ale acestora a căror proiectare este certificată în conformitate cu articolul 56 paragraful (1) din Regulamentul (UE) 2018/1.139 și care sunt destinate operării exclusiv pe frecvențe radio atribuite, prin reglementările radio ale Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, pentru utilizare aeronautică protejată;”.

2. La articolul 2 alineatul (1), după punctul 27 se introduc trei noi puncte, punctele 28, 29 și 30, cu următorul cuprins:

„28. *utilizator final* — orice persoană care pune în funcțiune sau utilizează un echipament;

29. *dispozitiv destinat să producă perturbații electromagnetice* — orice aparat proiectat și fabricat cu intenția de a produce perturbații electromagnetice, astfel încât să degradeze funcționarea altor echipamente;

30. *suport durabil* — orice instrument care permite utilizatorilor finali accesarea informațiilor care le sunt adresate, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare pentru o perioadă de timp adecvată, în vederea informării, și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate.”

3. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Echipamentele pot fi puse la dispoziție pe piață de către operatorii economici, puse în funcțiune și/sau utilizate doar în cazul în care sunt conforme cu cerințele prezentei hotărâri și numai dacă sunt corect instalate, întreținute și utilizate conform destinației acestora.”

4. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins:

„Art. 41. — Pe teritoriul României sunt interzise fabricarea, importul, deținerea, publicitatea, introducerea pe piață, punerea la dispoziție pe piață, punerea în funcțiune și/sau utilizarea echipamentelor sau dispozitivelor destinate să producă perturbații electromagnetice.”

5. La articolul 6, literele b), f), l) și m) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) să întocmească documentația tehnică prevăzută în anexa nr. 2 sau în anexa nr. 3 și să efectueze procedura relevantă de evaluare a conformității prevăzută la art. 13 ori să delege reprezentantului autorizat efectuarea procedurii;

f) să se asigure că modificările în proiectare sau cele referitoare la caracteristicile aparatului și modificările standardelor armonizate, prevăzute la art. 12 alin. (1), sau ale altor specificații tehnice, în raport cu care se declară conformitatea aparatului, sunt luate în considerare în mod corespunzător;

l) să furnizeze, în urma unei cereri motivate din partea autorităților de supraveghere și control al pieței și în termenul indicat de acestea, pe suport hârtie sau în format electronic, toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea aparatului cu prevederile prezentei hotărâri, prezentate în limba română sau în limba engleză;

m) să coopereze cu autoritățile de supraveghere și control al pieței, la solicitarea acestora, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de aparatele pe care aceștia le-au introdus pe piață;”.

6. La articolul 7 alineatul (3), punctele 2 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. furnizarea, în urma unei cereri motivate din partea autorităților de supraveghere și control al pieței, pe suport hârtie sau în format electronic, a informațiilor și/sau a documentației necesare pentru a demonstra conformitatea aparatului, prezentate în limba română sau în limba engleză;

3. cooperarea cu autoritățile de supraveghere și control al pieței, la cererea acestora, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de aparatele vizate de obligațiile mandatului reprezentantului autorizat.”

7. La articolul 8, punctele 5, 11 și 12 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„5. să indice pe aparat numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată și adresa poștală la care pot fi contactați sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește aparatul; datele de contact să fie clare, accesibile, inteligibile, relevante și prezentate în limba română;

11. să furnizeze, în urma unei cereri motivate din partea autorităților de supraveghere și control al pieței și în termenul indicat de acestea, pe hârtie sau în format electronic, toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea aparatului cu prevederile prezentei hotărâri, prezentate în limba română sau în limba engleză;

12. să coopereze cu autoritățile de supraveghere și control al pieței, la solicitarea acestora, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de aparatele pe care aceștia le-au introdus pe piață.”

8. La articolul 9, punctele 6 și 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„6. să se asigure că se iau măsurile corective necesare pentru a aduce aparatul în conformitate sau de a-l retrage și/sau rechema, după caz, în cazul în care dețin indicii sau informații că un aparat pe care l-a pus la dispoziție pe piață nu este conform cu prevederile prezentei hotărâri;

8. să furnizeze, în urma unei cereri motivate din partea autorităților de supraveghere și control al pieței și în termenul indicat de acestea, pe hârtie sau în format electronic, toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea aparatului cu dispozițiile prezentei hotărâri, prezentate în limba română sau în limba engleză;”

9. La articolul 14, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Declarația UE de conformitate se prezintă în limba română sau în limba engleză.”

10. La articolul 15, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Marcajul CE se aplică, în mod vizibil și lizibil, într-o formă care nu poate fi ștearsă sau îndepărtată, pe aparat sau pe plăcuța sa de identificare. În cazul în care acest lucru nu este posibil sau nu este justificat din considerente ținând de natura aparatului, marcajul CE se aplică pe ambalaj și pe documentele însoțitoare.”

11. La articolul 16, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Toate informațiile prevăzute la alin. (1) sunt furnizate utilizatorilor finali sub forma unui manual de utilizare redactat în limba română, oferit pe hârtie. Informațiile pot fi furnizate, în cazul în care utilizatorul final este de acord, și pe suport durabil.”

12. La articolul 31, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ANCOM și ANPC organizează și desfășoară activitatea de supraveghere și control în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (3) și ale art. 16—29 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, inclusiv cu privire la aparatele comercializate prin mijloace electronice, ce au ca destinatar utilizatorul final, pentru uzul propriu, și care sunt supuse controlului vamal.”

13. La articolul 31, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În activitatea de supraveghere și control, ANCOM și ANPC pot solicita Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică, în cazul registrului de domenii și subdomenii în zona «.ro», transmiterea datelor sau a informațiilor care pot conduce la identificarea persoanelor care comercializează aparate prin mijloace electronice. Datele solicitate sunt transmise fără întârziere autorităților de supraveghere și control al pieței în conformitate cu prevederile legale privind protecția datelor cu caracter personal.”

14. Articolul 32 se abrogă.

15. La articolul 33, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea efectuării încercărilor în conformitate cu prevederile alin. (1), producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia, importatorul ori distribuitorul, după caz, are obligația de

a permite personalului de control prelevarea, pe bază de proces-verbal, în mod gratuit, a unui număr reprezentativ de eșantioane ale aparatului ce urmează a fi supus la încercări. Prelevarea poate fi dispusă și asupra aparatului/aparatelor aflat(e) la utilizatorul final în cazul în care există suficiente indicii că acel(e) aparat/aparate produce/produc perturbații electromagnetice.”

16. La articolul 35, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Evaluarea prevăzută la alin. (1), ce privește toate cerințele relevante stabilite în prezenta hotărâre, se poate realiza și ca urmare a încercărilor tehnice prevăzute la art. 33 alin. (1).

(3) Operatorii economici asupra cărora sunt întreprinse acțiuni de control în contextul alin. (1) și (2) sunt obligați să coopereze, la solicitarea autorităților de supraveghere și control al pieței.”

17. La articolul 35, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) ia în considerare, după caz, și date privind: riscurile identificate asociate cu aparatul respectiv, eventualele date privind riscurile care s-au materializat în legătură cu respectivul aparat sau măsurile luate de operatorul economic în cauză pentru a atenua riscurile.”

18. La articolul 36, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) În cazul în care, pe parcursul evaluării realizate conform art. 35, ANCOM sau ANPC, după caz, constată că aparatul nu este conform cerințelor stabilite în prezenta hotărâre, operatorilor economici relevanți li se solicită de îndată să întreprindă toate măsurile corective necesare pentru a aduce aparatul în conformitate cu cerințele respective și să restricționeze punerea la dispoziție pe piață ori să retragă aparatul de pe piață și/sau să îl recheme într-un termen rezonabil, stabilit proporțional cu natura riscului, de către ANCOM sau ANPC, după caz.

(4) Măsurile corective și restricțiile stabilite conform alin. (1) se dispun prin decizie a președintelui ANCOM, respectiv prin ordin al președintelui ANPC, după caz.”

19. La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) În aplicarea prevederilor prezentei hotărâri, personalul împuternicit al ANCOM sau ANPC, după caz, are dreptul să solicite operatorilor economici sau utilizatorului final orice informații sau documente necesare în vederea exercitării atribuțiilor legate de supravegherea și controlul pieței.”

20. La articolul 43 alineatul (1), punctele 2, 3, 10, 16, 21, 24, 25 și 28 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. neîntocmirea de către producător a documentației tehnice menționate în anexa nr. 2 sau în anexa nr. 3, conform art. 6 lit. b), a declarației UE de conformitate ori neaplicarea marcajului CE, conform art. 6 lit. c), respectiv neîntocmirea de către reprezentantul autorizat a declarației UE de conformitate ori neaplicarea marcajului CE, conform mandatului primit;

3. nerespectarea de către producător a obligației stabilite la art. 6 lit. b) privind efectuarea procedurii relevante de evaluare a conformității prevăzute la art. 13;

10. fapta operatorului economic de a nu lua, de îndată, orice măsură corectivă necesară pentru a aduce aparatul în conformitate ori a-l retrage sau a-l rechema, după caz, în cazul în care acesta deține indicii sau informații că un aparat pe care l-a introdus pe piață și/sau pus la dispoziție pe piață nu este conform cu prevederile prezentei hotărâri, conform art. 6 lit. j) ori art. 8 pct. 8, respectiv de a nu se asigura de îndeplinirea obligației stabilite conform art. 9 pct. 6, după caz;

16. nerespectarea de către importator a obligației de informare a producătorului și a autorităților de supraveghere și control al pieței, dacă deține indicii sau informații că un aparat nu este conform cu cerințele esențiale, în condițiile art. 8 pct. 4;

21. fapta importatorului ori a distribuitorului de a introduce pe piață, respectiv de a pune la dispoziție pe piață un echipament în cazul în care deține indicii sau informații că acesta nu este conform cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, înainte de a fi adus în conformitate, potrivit obligațiilor prevăzute la art. 8 pct. 4, respectiv art. 9 pct. 4;

24. refuzul utilizatorului final de a pune la dispoziția autorităților de supraveghere și control al pieței, conform art. 41, informațiile și/sau documentele necesare verificării respectării prevederilor prezentei hotărâri;

25. nerespectarea de către operatorii economici a obligațiilor prevăzute la art. 11, art. 40 sau art. 41;

28. fapta operatorului economic controlat de a nu lua măsurile corective stabilite conform art. 38 sau art. 39 alin. (1);”

21. La articolul 43 alineatul (1), după punctul 32 se introduc două noi puncte, punctele 33 și 34, cu următorul cuprins:

„33. nerespectarea de către distribuitor a obligației de informare a producătorului sau a importatorului și a autorităților de supraveghere și control al pieței, dacă deține indicii sau informații că un aparat nu este conform cu cerințele esențiale, în condițiile art. 9 pct. 4;

34. fabricarea, importul, deținerea, publicitatea, introducerea sau punerea la dispoziție pe piață, punerea în funcțiune și/sau utilizarea echipamentelor sau dispozitivelor destinate să producă perturbații electromagnetice.”

22. La articolul 43 alineatul (2), punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„20. în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (1) pct. 28 și 33, cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;”

23. La articolul 43 alineatul (2), după punctul 21 se introduce un nou punct, punctul 22, cu următorul cuprins:

„22. în cazul contravenției prevăzute la alin. (1) pct. 34, cu amendă de la 15.000 lei la 50.000 lei.”

24. La articolul 44 alineatul (2), literele a), b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii de către personalul de specialitate din cadrul autorităților de supraveghere și control al pieței, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 43 alin. (1) pct. 10, 11, 13, 16, 18, 19, 21, 24, 28 și 31;

b) prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, de către președintele ANCOM, în cazul contravențiilor constatate de personalul ANCOM, în situațiile prevăzute la art. 43 alin. (1) pct. 1—9, 12, 14, 15, 17, 20, 25—27, 29, 30, 32—34;

c) prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii de către agentul constatator, în cazul contravențiilor constatate de personalul ANPC, în situațiile prevăzute la art. 43 alin. (1) pct. 1, 11—13, 21, 24, 25, 32—34, în cazul echipamentului achiziționat de consumator;”

25. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) ANCOM sau ANPC, după caz, poate dispune, prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, și următoarele sancțiuni complementare:

a) interzicerea utilizării până la aducerea echipamentelor în conformitate cu cerințele esențiale, în cazul faptei prevăzute la art. 43 alin. (1) pct. 32;

b) confiscarea, în cazul faptei prevăzute la art. 43 alin. (1) pct. 34, în condițiile art. 5 alin. (3) lit. a) din Ordonanța

Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sancțiunile complementare prevăzute la alin. (1) se aplică de către persoanele indicate conform art. 44 alin. (2) lit. b) și c).”

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 740/2016 privind punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 21 octombrie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) echipamentelor radio sau dispozitivelor utilizate sau destinate a fi utilizate exclusiv în cadrul activităților din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, inclusiv cel al protecției intereselor economice ale statului, dacă aceste interese se referă la siguranța națională, precum și în cadrul activităților statului din domeniul dreptului penal.”

2. La articolul 2 alineatul (1), după punctul 28 se introduce un nou punct, punctul 29, cu următorul cuprins:

„29. *utilizator final* — orice persoană care pune în funcțiune sau utilizează un echipament radio.”

3. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Echipamentele radio trebuie construite astfel încât să fie în conformitate și cu cerința esențială de a utiliza în mod eficient spectrul de frecvențe radio și de a contribui la folosirea optimă a acestuia pentru evitarea interferențelor prejudiciabile.”

4. La articolul 3, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Categoriile sau clasele de echipamente radio ce privesc cerințele esențiale prevăzute la alin. (3) fac obiectul actelor delegate ale Comisiei Europene și nu sunt reglementate prin prezentul act normativ.”

5. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Producătorii de echipamente radio și de software care permit ca echipamentele radio să fie utilizate conform destinației și care fac parte din acele categorii sau clase de echipamente radio stabilite de Comisia Europeană prin acte delegate trebuie să furnizeze Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, și Comisiei Europene informații privind conformitatea combinațiilor de echipament radio-software cu cerințele esențiale prevăzute la art. 3.”

6. La articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Categoriile de echipamente radio vizate de dispozițiile alin. (1) sunt stabilite de Comisia Europeană prin intermediul actelor delegate.”

7. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Înregistrarea se realizează înainte ca echipamentele radio ce aparțin categoriilor prevăzute la alin. (1) să fie introduse pe piață.”

8. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Echipamentele radio pot fi puse la dispoziție pe piață de către operatorii economici, puse în funcțiune și/sau utilizate doar în cazul în care sunt conforme cu cerințele prezentei hotărâri și numai dacă sunt corect instalate, întreținute și utilizate conform destinației acestora.”

9. La articolul 7, alineatele (1) și (4)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Autorizarea punerii în funcțiune și utilizării echipamentelor radio, în cazul respectării cerințelor prezentei hotărâri, se realizează de către ANCOM în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.

.....
 (4) În vederea respectării normelor privind limitarea expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice, titularul licenței acordate conform legii are obligația de a asigura, pe toată durata de utilizare a stațiilor de radiocomunicații/emisie, respectarea cerinței esențiale prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a).

(5) Titularul licenței acordate conform legii are obligația să transmită, la solicitarea ANCOM, în cazul stațiilor de radiocomunicații/emisie amplasate în intravilanul localităților și în exteriorul clădirilor, rezultatele măsurărilor de radiații electromagnetice neionizante în care să indice valoarea câmpului electromagnetic cumulat în amplasamentul vizat. Măsurătorile se realizează în conformitate cu recomandările Comitetului pentru Comunicații Electronice din cadrul Conferinței Europene a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații.

(6) Măsurătorile prevăzute la alin. (5) nu pot fi mai vechi de 24 de luni de la data solicitării, iar transmiterea acestora se realizează în termenul și conform modalităților stabilite de către ANCOM.

(7) ANCOM poate solicita prezentarea informațiilor prevăzute la alin. (5) în condițiile alin. (6) și în vederea respectării dispozițiilor alin. (2) lit. c)."

10. La articolul 10, literele c), m) și q) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) să se asigure că echipamentele radio sunt construite astfel încât să poată funcționa fără a se încălca cerințele aplicabile privind utilizarea spectrului de frecvențe radio;

.....
 m) să se asigure că fiecare echipament radio este însoțit de o copie a declarației UE de conformitate sau de declarația UE de conformitate simplificată, prezentată în limba română sau în limba engleză; declarația UE de conformitate simplificată trebuie să conțină adresa de internet exactă de unde se poate obține textul integral al declarației UE de conformitate;

.....
 q) să furnizeze, la cererea motivată din partea autorităților de supraveghere și control al pieței și în termenul indicat de acestea, pe hârtie sau în format electronic, toate informațiile și documentația solicitate, necesare pentru a demonstra conformitatea echipamentului radio cu prevederile prezentei hotărâri prezentate în limba română sau în limba engleză.”

11. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Toate informațiile prevăzute la alin. (1) sunt furnizate utilizatorilor finali sub forma unui manual de utilizare redactat în limba română, oferit pe hârtie. Informațiile pot fi furnizate, în cazul în care utilizatorul final este de acord, și pe suport durabil, conform art. 2 pct. 30 din Hotărârea Guvernului nr. 487/2016 privind compatibilitatea electromagnetică.”

12. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Obligația prevăzută în art. 10 lit. b) și obligația de a întocmi documentația tehnică prevăzută la art. 10 lit. d) nu fac parte din mandatul reprezentantului autorizat.”

13. La articolul 12 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) furnizarea, în urma unei cereri motivate din partea autorităților de supraveghere și control al pieței echipamentelor radio, pe suport hârtie sau în format electronic, a tuturor informațiilor și a documentației necesare pentru a demonstra conformitatea echipamentelor radio prezentate în limba română sau în limba engleză;”

14. La articolul 13, literele b) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) să se asigure, înainte de introducerea pe piață a echipamentelor radio, că procedura corespunzătoare de evaluare a conformității prevăzută la art. 18 și 19 a fost îndeplinită de către producător și că echipamentele radio sunt construite astfel încât să poată funcționa fără a se încălca cerințele aplicabile privind utilizarea spectrului de frecvențe radio stabilite conform legii;

.....
 l) să furnizeze autorităților de supraveghere a pieței și controlul echipamentelor radio, în urma unei cereri motivate din partea acestora și în termenul indicat de acestea, pe hârtie sau în format electronic, toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea echipamentului radio cu prevederile prezentei hotărâri, prezentate în limba română sau în limba engleză;”

15. La articolul 14, literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) să se asigure că se iau măsurile corective necesare pentru a aduce echipamentul radio în conformitate, pentru a-l retrage și/sau pentru a-l rechema, după caz, în cazul în care dețin indicii sau informații că un aparat pe care l-a pus la dispoziție pe piață nu este conform cu prevederile prezentei hotărâri, și să informeze imediat autoritățile de supraveghere a pieței și controlul echipamentelor radio din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață echipamentele radio, în cazul în care constată că echipamentul radio prezintă un risc ce poate afecta funcționarea acestuia sau funcționarea altor echipamente ori din rațiuni de siguranță, oferind detalii, în special cu privire la neconformitate și la orice măsuri corective luate;

f) să furnizeze autorităților de supraveghere și control al pieței echipamentelor radio, în urma unei cereri motivate din partea acestora și în termenul indicat de acestea, pe hârtie sau în format electronic, toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea echipamentului radio cu prevederile prezentei hotărâri, prezentate în limba română sau în limba engleză;”

16. La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care se consideră că un standard armonizat prevăzut la alin. (1) nu satisface integral cerințele esențiale prevăzute la art. 3, ANCOM informează Comisia Europeană în conformitate cu articolul 11 paragraful (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.025/2012 din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1.673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului.”

17. La articolul 20, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Declarația UE de conformitate se prezintă în limba română sau în limba engleză.”

18. La articolul 37, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ANCOM și ANPC organizează și desfășoară activitatea de supraveghere și control în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (3) și ale art. 16—29 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, inclusiv cu privire la echipamentele radio comercializate prin mijloace electronice, ce au ca destinatar utilizatorul final, pentru uzul propriu, și care sunt supuse controlului vamal.”

19. La articolul 37, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În activitatea de supraveghere și control, ANCOM și ANPC pot solicita Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică, în cazul registrului de domenii și subdomenii în zona «.ro», transmiterea datelor sau informațiilor care pot conduce la identificarea persoanelor care comercializează echipamente radio prin mijloace electronice. Datele solicitate sunt transmise fără întârziere autorităților de supraveghere a pieței și controlul echipamentelor radio în conformitate cu prevederile legale privind protecția datelor cu caracter personal.”

20. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) În aplicarea prevederilor prezentei hotărâri, personalul împuternicit al ANCOM sau ANPC, după caz, are dreptul să solicite operatorilor economici sau utilizatorilor finali orice informații sau documente necesare în vederea exercitării atribuțiilor legate de supravegherea pieței și controlul echipamentelor radio.”

21. Articolul 39 se abrogă.

22. La articolul 43, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Evaluarea prevăzută la alin. (1), ce privește toate cerințele relevante stabilite în prezenta hotărâre, se poate realiza și ca urmare a încercărilor tehnice prevăzute la art. 40 alin. (1).”

23. La articolul 43, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) ia în considerare, după caz, și date privind: riscurile identificate asociate cu echipamentul radio respectiv, eventualele date privind riscurile care s-au materializat în legătură cu respectivul echipament radio sau măsurile luate de operatorul economic în cauză pentru a atenua riscurile.”

24. La articolul 44, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) În cazul în care, pe parcursul evaluării realizate conform art. 43 alin. (2), ANCOM sau ANPC constată că echipamentul radio nu este conform cerințelor prevăzute în prezenta hotărâre, operatorilor economici relevanți li se solicită de îndată să întreprindă toate măsurile corective necesare pentru a aduce echipamentul radio în conformitate cu cerințele respective și să restricționeze punerea la dispoziție pe piață ori să îl retragă de pe piață și/sau să îl recheme într-un termen rezonabil, stabilit proporțional cu natura riscului, de către ANCOM sau ANPC, după caz.

.....
(4) Măsurile corective și restricțiile stabilite conform alin. (1) se dispun prin decizie a președintelui ANCOM sau prin ordin al președintelui ANPC, după caz.”

25. La articolul 48, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) În cazul în care, ca urmare a evaluării realizate conform art. 43 alin. (2), se constată că, deși echipamentul radio este conform cerințelor prevăzute în prezenta hotărâre, acesta prezintă totuși un risc cu privire la sănătatea sau siguranța persoanelor ori pentru alte aspecte privind protecția interesului public protejat de prevederile prezentei hotărâri, ANCOM sau ANPC, după caz, poate solicita operatorului economic relevant să întreprindă toate acțiunile corective pe care le consideră necesare pentru ca acel echipament radio să nu mai prezinte respectivul risc sau să retragă echipamentul radio de pe piață și/sau să îl recheme într-un termen rezonabil, proporțional cu natura riscului.”

26. La articolul 49, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — Fără a exclude măsurile dispuse conform art. 43—48, ANCOM sau ANPC poate solicita operatorului

economic relevant aducerea echipamentului radio în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, în termen de maximum 15 zile calendaristice, în cazul în care se constată următoarele:”

27. La articolul 51 alineatul (1), punctele 3, 16—18, 20, 23, 26, 33, 41, 44 și 45 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3. nerespectarea de către producător a obligației de a construi echipamente radio astfel încât să poată funcționa fără a se încălca cerințele aplicabile privind utilizarea spectrului de frecvențe radio, conform dispozițiilor art. 10 lit. c);

.....
16. fapta operatorului economic controlat de a nu lua, de îndată, orice măsură corectivă necesară pentru a aduce aparatul în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz, în cazul în care acesta deține indicii sau informații că un aparat pe care l-a introdus pe piață și/sau l-a pus la dispoziție pe piață nu este conform cu prevederile prezentei hotărâri, conform dispozițiilor art. 10 lit. o) și art. 13 lit. j), respectiv de a nu informa imediat autoritățile de supraveghere a pieței și controlul echipamentelor radio în condițiile art. 10 lit. p) și art. 13 lit. j), ori de a nu se asigura de îndeplinirea obligației stabilite conform dispozițiilor art. 14 lit. e), după caz;

17. fapta operatorului economic controlat de a nu lua măsurile prevăzute la art. 47 alin. (1), în condițiile art. 47 alin. (6) sau de a încălca obligația prevăzută la art. 46 sau art. 48 alin. (2);

18. nerespectarea de către operatorul economic a obligației de furnizare a informațiilor și a documentației solicitate de ANCOM sau ANPC, după caz, în condițiile art. 10 lit. q), art. 12 alin. (3) lit. b), art. 13 lit. l) sau art. 14 lit. f);

.....
20. nerespectarea de către operatorul economic controlat a obligației prevăzute la art. 16 de furnizare a datelor de identificare solicitate sau a obligației prevăzute la art. 38 de furnizare a informațiilor necesare în vederea exercitării atribuțiilor legate de supravegherea pieței;

.....
23. nerespectarea de către importator a obligației de a se asigura, înainte de introducerea pe piață, că echipamentele radio sunt construite astfel încât să poată funcționa fără a se încălca cerințele aplicabile privind utilizarea spectrului de frecvențe radio stabilite conform legii, potrivit dispozițiilor art. 13 lit. b);

.....
26. nerespectarea de către importator a obligației prevăzute la art. 13 lit. d) de a nu introduce echipamentele radio pe piață înainte ca acestea să fie aduse în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, în cazul în care deține indicii sau informații că echipamentele radio nu sunt conforme cu cerințele esențiale, ori a obligației de informare a producătorului și a autorităților de supraveghere a pieței și controlul echipamentelor radio atunci când echipamentele radio prezintă un risc;

.....
33. nerespectarea de către distribuitor a obligației de a nu pune la dispoziție pe piață echipamentul radio înainte ca acesta să fie adus în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, în cazul în care deține indicii sau informații că echipamentul radio nu este conform cu cerințele esențiale, ori a obligației de informare a producătorului sau importatorului și a autorităților de supraveghere și control al pieței echipamentelor radio atunci când echipamentul radio prezintă un risc potrivit dispozițiilor art. 14 lit. c);

.....
41. refuzul utilizatorului final de a pune la dispoziția autorității de supraveghere a pieței și controlul echipamentelor radio,

conform prevederilor art. 38, datele și/sau informațiile necesare verificării respectării prevederilor prezentei hotărâri;

44. nerespectarea de către titularul licenței acordate conform legii a obligației stabilite conform art. 7 alin. (4);

45. neprezentarea de către titularul licenței acordate conform legii a informațiilor solicitate conform dispozițiilor art. 7 alin. (5) și (7), în condițiile art. 7 alin. (6);”.

28. La articolul 52 alineatul (2), literele a), b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii de către personalul de specialitate din cadrul ANCOM, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 1, 9, 10, 16, 17, 19, 26—28, 30, 33, 35, 36, 41 și 43—46;

b) prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, de către președintele ANCOM, în cazul contravențiilor constatate de personalul ANCOM, în situațiile prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 2—8, 11—15, 18, 20—25, 29, 31, 32, 34, 39, 40, 42, 47 și 48;

c) prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii de către agentul constator, în cazul contravențiilor constatate de personalul ANPC, în situațiile prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 2, 16—21, 26, 33, 34, 40, 41 și 48, în cazul echipamentului radio achiziționat de consumator;”.

29. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) ANCOM sau ANPC, după caz, pot dispune, prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, și următoarele sancțiuni complementare:

a) interzicerea utilizării până la aducerea echipamentelor în conformitate cu cerințele esențiale, în cazul faptei prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 48;

b) confiscarea, în cazul faptei prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 40, în condițiile art. 5 alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sancțiunile complementare prevăzute la alin. (1) se aplică de către persoanele și prin procedura indicate conform art. 52 alin. (2) lit. b) și c).”

30. La anexa nr. 1 „Echipamente care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei hotărâri”, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Următoarele echipamente aeronautice, în cazul în care aceste echipamente intră în domeniul de aplicare al

Regulamentului (UE) 2018/1.139 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2018 privind normele comune în domeniul aviației civile și de înființare a Agenției Uniunii Europene pentru Siguranța Aviației, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2.111/2005, (CE) nr. 1.008/2008, (UE) nr. 996/2010, (UE) nr. 376/2014 și a Directivelor 2014/30/UE și 2014/53/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 552/2004 și (CE) nr. 216/2008 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CEE) nr. 3.922/91 al Consiliului și sunt destinate exclusiv utilizării în zbor:

a) aeronave, altele decât aeronavele fără pilot la bord, precum și motoarele, elicele, piesele și echipamentele neinstalate ale acestora;

b) aeronave fără pilot la bord, precum și motoarele, elicele, piesele și echipamentele neinstalate ale acestora a căror proiectare este certificată în conformitate cu articolul 56 paragraful (1) din Regulamentul (UE) 2018/1.139 și care sunt destinate operării exclusiv pe frecvențe radio atribuite, prin reglementările radio ale Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, pentru utilizare aeronautică protejată.”

Art. III. — (1) Echipamentele introduse pe piață anterior datei de intrare în vigoare a prezentei hotărâri, ce respectă dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 57/2015 privind compatibilitatea electromagnetică, pot fi puse la dispoziție pe piață și/sau în funcțiune.

(2) Echipamentele radio introduse pe piață anterior datei de 13 iunie 2017 și care respectă dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 130/2015 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de comunicații electronice și recunoașterea mutuală a conformității acestora pot fi puse la dispoziție pe piață și/sau în funcțiune.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 487/2016 privind compatibilitatea electromagnetică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 26 iulie 2016, precum și Hotărârea Guvernului nr. 740/2016 privind punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 21 octombrie 2016, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se vor republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. V. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,

Alexandru Petrescu

p. Ministrul economiei,

Bogdan Constantin Andronic,

secretar de stat

Ministrul transporturilor,

Alexandru-Răzvan Cuc

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Melania-Gabriela Ciot,

secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor
Publice a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în
sumă totală de până la 2 miliarde euro, prin lansarea unei serii
noi de obligațiuni, cu maturitatea de minimum 7 ani, și
redeschiderea emisiunii cu scadența în data de 3 aprilie 2049,
cupon 4,625%, în cadrul Programului-cadru de emisiuni de
titluri de stat „Medium Term Notes” și desemnarea
administratorilor tranzacției**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor pct. 4.1.a), b)2, subpct. 10, 11 și pct. 15 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și al prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, cu modificările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă contractarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, în sumă totală de până la 2 miliarde euro, prin lansarea unei serii noi de obligațiuni, cu maturitatea de minimum 7 ani, și redeschiderea emisiunii cu scadența în data de 3 aprilie 2049, cupon 4,625%, împrumuturile fiind denumite în continuare *emisiune*. Suma finală, precum și toți ceilalți termeni și toate celelalte condiții financiare urmează să fie stabilite la momentul lansării emisiunii, în funcție de condițiile de piață.

Art. 2. — Emisiunea este administrată de către Citigroup Global Markets Limited, Erste Group Bank AG, ING Bank N.V., BNP Paribas și UniCredit Bank AG.

Art. 3. — Suma aferentă emisiunii se virează în contul de valută deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice la Banca Națională a României și se utilizează pentru finanțarea deficitului bugetar, refinanțarea și rambursarea anticipată a datoriei publice guvernamentale, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 4. — Plata serviciului datoriei publice aferentă emisiunii se asigură conform legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 9 iulie 2019.
Nr. 2.552.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice,
organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți
pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale,
conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale,
cu ocazia alegerii membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019**

Nr. crt.	Nume competitor electoral	Tip competitor
1	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL	partid politic
2	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT	partid politic
3	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA	partid politic
4	PARTIDUL LIBERTATE, UNITATE ȘI SOLIDARITATE	partid politic
5	PARTIDUL PRO ROMÂNIA	partid politic
6	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ	partid politic
7	UNIUNEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA	minoritate
8	PARTIDUL ALIANȚA LIBERALILOR ȘI DEMOCRAȚILOR	partid politic
9	PARTIDUL PRODEMO	partid politic
10	UNIUNEA NAȚIONALĂ PENTRU PROGRESUL ROMÂNIEI	partid politic
11	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT INDEPENDENT	partid politic
12	PARTIDUL ROMÂNIA UNITĂ	partid politic
13	PARTIDUL BLOCUL UNITĂȚII NAȚIONALE	partid politic
14	PARTIDUL SOCIALIST ROMÂN	partid politic
15	COSTEA PETER	candidat independent
16	SIMION GEORGE-NICOLAE	candidat independent
17	TUDORAN GREGORIANA-CARMEN	candidat independent

București, 5 iulie 2019.

Nr. 13.900.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

